

Voorts heeft het Gerecht het beginsel van ambtshalve onderzoek geschonden doordat het de feiten uitsluitend op basis van het relaas van partijen heeft onderzocht. In het bijzonder heeft het Gerecht niet onderzocht of de helikopters van het merk Robinson R66 al dan niet zonder gevaar konden vliegen.

Het arrest van het Gerecht moet ook worden vernietigd wegens schending van het materiële Unierecht doordat het in casu het beginsel van de beoordeling van „ingewikkelde economische feiten” ten onrechte heeft getransponeerd op de onderhavige rechtssituatie. De rechtspraak daarover (met name het arrest van 17 september 2007 T-201/04 ⁽²⁾, Microsoft/Commissie, punten 87 e.v.) kan niet worden getransponeerd op de onderhavige rechtssituatie. Het litigieuze geval betreft noch mededingingsregels noch besluiten van de Commissie. Het betreft zelfs niet een „ingewikkelde technische vraag” aangezien noch verweerder noch de kamer van beroep zich met dergelijke vragen hebben ingelaten.

Ten slotte, aldus het Gerecht, is er geen aanspraak op schadevergoeding, als niet is voldaan aan alle voorwaarden van artikel 340 VWEU voor de plicht tot schadevergoeding. De onjuiste rechtsopvatting van het Gerecht in verband met het beroep tot nietigverklaring heeft dus ook gevolgen voor de afwijzing van de gevorderde schadevergoeding. Daar het Gerecht de nietigheid van het oorspronkelijke besluit en van de beslissing van de kamer van beroep had moeten bevestigen, had de vordering tot schadevergoeding ook moeten worden toegewezen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 2008 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van burgerluchtvaart en tot oprichting van een Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart, houdende intrekking van richtlijn 91/670/EEG van de Raad, verordening (EG) nr. 1592/2002 en richtlijn 2004/36/EG (PB L 79, blz. 1).

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2007:289

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Verenigd Koninkrijk) op 18 februari 2015 — OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Zaak C-72/15)

(2015/C 155/13)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: OJSC Rosneft Oil Company

Verwerende partijen: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Prejudiciële vragen

De gestelde vragen hebben betrekking op besluit 2014/512/GBVB ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij besluit 2014/659/GBVB ⁽²⁾ en besluit 2014/872/GBVB ⁽³⁾ (in de vragen gezamenlijk aangehaald als „besluit”), en verordening (EU) nr. 833/2014 ⁽⁴⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 960/2014 ⁽⁵⁾ en verordening (EU) nr. 1290/2014 ⁽⁶⁾ (in de vragen gezamenlijk aangehaald als „EU-verordening”). De prejudiciële vragen luiden als volgt:

- 1) Is het Hof van Justitie, gelet op met name de artikelen 19, lid 1, 24 en 40 VEU, artikel 47 [van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie] en artikel 275, tweede alinea, VWEU, bevoegd om krachtens artikel 267 VWEU bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de geldigheid van artikel 1, lid 2, onder b) tot en met d), artikel 1, lid 3, artikel 4, artikel 4a, artikel 7 en bijlage III van het besluit?

- 2) (a) Zijn een of meer van de volgende bepalingen („relevante bepalingen”) van de EU-verordening en, voor zover het Hof bevoegd is, het besluit ongeldig:
- i. de artikelen 4 en 4a van het besluit;
 - ii. de artikelen 3, 3a, 4, leden 3 en 4, en bijlage II van de EU-verordening; (samen: „de bepalingen inzake de oliesector”)
 - iii. artikel 1, leden 2, onder b) tot en met d), en 3, en bijlage III van het besluit;
 - iv. artikel 5, leden 2, onder b) tot en met d), en 3, en bijlage VI van de EU-verordening; (samen: „de bepalingen inzake effecten en leningen”)
 - v. artikel 7 van het besluit, en
 - vi. artikel 11 van de EU-verordening?
- 2) (b) Voor zover de relevante bepalingen geldig zijn, gaat het in tegen de beginselen van rechtszekerheid en nulla poena sine lege certa wanneer een lidstaat overeenkomstig artikel 8 van de EU-verordening strafrechtelijke sancties oplegt voordat het Hof van Justitie de desbetreffende strafbaarstelling voldoende heeft verduidelijkt?
- 3) Voor zover de relevante verboden of beperkingen waarnaar in vraag 2(a) wordt verwezen, geldig zijn:
- (a) Valt onder het begrip „financiële bijstand” in artikel 4, lid 3, van de EU-verordening de verwerking van een betaling door een bank of een andere financiële instelling?
 - (b) Verbiedt artikel 5 van de EU-verordening de emissie van, of andere transacties met, globale certificaten van aandelen (GCA's) die zijn uitgegeven op of na 12 september 2014 in het kader van een deposito-overeenkomst met een van de entiteiten die zijn genoemd in bijlage VI, met betrekking tot aandelen in een van die entiteiten, die waren uitgegeven vóór 12 september 2014?
 - (c) Indien het Hof van oordeel is dat er sprake is van een gebrek aan duidelijkheid dat door het Hof naar behoren kan worden opgelost door nadere aanwijzingen te geven, wat is dan de juiste uitlegging van de begrippen „schalie” en „water van meer dan 150 meter diep” in artikel 4 van het besluit en de artikelen 3 en 3a van de EU-verordening? Indien het Hof van Justitie van de Europese Unie het noodzakelijk en gepast acht, kan het met name een geologische uitlegging van het begrip „schalie” geven die kan worden gebruikt bij de uitvoering van de verordening, en kan het verduidelijken of „water van meer dan 150 meter diep” moet worden gemeten vanaf de boorput of vanaf een andere plaats?

⁽¹⁾ Besluit 2014/512/GBVB van de Raad van 31 juli 2014 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren (PB L 229, blz. 13).

⁽²⁾ Besluit 2014/659/GBVB van de Raad van 8 september 2014 tot wijziging van besluit 2014/512/GBVB betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren (PB L 271, blz. 54).

⁽³⁾ Besluit 2014/872/GBVB van de Raad van 4 december 2014 tot wijziging van besluit 2014/512/GBVB betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren en besluit 2014/659/GBVB tot wijziging van besluit 2014/512/GBVB (PB L 349, blz. 58).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 833/2014 van de Raad van 31 juli 2014 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren (PB L 229, blz. 1).

⁽⁵⁾ Verordening (EU) nr. 960/2014 van de Raad van 8 september 2014 tot wijziging van verordening (EU) nr. 833/2014 van de Raad betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren (PB L 271, blz. 3).

⁽⁶⁾ Verordening (EU) nr. 1290/2014 van de Raad van 4 december 2014 tot wijziging van verordening (EU) nr. 833/2014 betreffende beperkende maatregelen naar aanleiding van de acties van Rusland die de situatie in Oekraïne destabiliseren, en tot wijziging van verordening (EU) nr. 960/2014 tot wijziging van verordening (EU) nr. 833/2014 (PB L 349, blz. 20).